

HIMMELEN: Menighetens fremtid i evigheten en pensjonist tilværelse eller..?

written by Jan Lilleby | 27. september 2015

Av Jan Lilleby

'La deres sinn være vendt mot det som er der oppe, ikke mot det som er på jorden.' Kol. 3,2.

Hvilke tanker er det som råder i vårt sinn hva gjelder menighetens frelseshåp, himmelen der oppe hvor Kristus nå sitter ved Guds side i makt og velde?

Noen vil kanskje si:
«Ja, men...det står jo så lite om himmelen og hva som er der, og hvordan det er der – så man kan ikke forvente å ha så mange ideer om denne framtidige tilværelse!»

Og man kan selvsagt forstå slike reaksjoner. Allikevel sier Bibelen at vi skal ha vårt sinn innrettet/vendt mot det som er der oppe. Vi kan ikke komme utenom det.

Så i den anledning ønsker jeg å ta en sightseeing over og gjennom de vyer som da gjør seg gjeldende. For sannelig, vi kommer ikke til ende med himmelens storhet, Guds godhet i Kristus og det som venter der oppe, der framme.

Ingen mennesker i vår tid har sett (bokstavelig talt) himmelen.

Vi må tilbake til vår apostel Paulus' skriv og uttalelser for å finne en som fikk se noe av himmelen...og, sier han selv, han hørte ord som det ikke var ham tillatt å framføre. Gud ba ham å tie om det.

Så det er faktisk bare Bibelen som kan gi oss en anelse om hva himmelen er, hva vi skal gjøre der og hele konseptet ved å være evig i live i det himmelske. For det må jo være godt for noe, ikke sant? Himmelen er altså noe mer enn bare et feriehjem for frelste mennesker. Det er en tilværelse fylt av mening og som har en hensikt utover at man bare er frelst som sådan.

Bibelen har alt gitt oss en pekepinn: Man er frelst bl.a. for å tjene andre. Det er altså ikke gitt i Bibelen at å

være frelst skal være en egotilværelse for 'Jeg Jegesen' – nei, vi vil være i tett samarbeide og tjeneste med Kristus selv, og ta ordre og oppgaver fra ham i det evige himmelske.

Ef. 1, 17-23 er vel program-erklæringen for vår framtid, framfor noen erklæring i Det nye Testamente. Hør bare:

«Jeg ber om at vår Herre Jesu Kristi Gud, herlighetens Far, må gi dere visdoms og åpenbarings Ånd til kunnskap om seg, 18: og gi deres hjerter opplyste øyne, så dere kan forstå hvilket håp han har kalt dere til, hvor rik på herlighet hans arv er blant de hellige, 19: og hvor overveldende stor hans makt er for oss som tror, etter virksomheten av hans veldige kraft. 20: Det var denne (kraft) han viste på Kristus da han reiste ham opp fra de døde og satte ham ved sin høyre hånd i himmelen, 21: over all makt og myndighet, over alt velde og herredømme og over hvert navn som nevnes, ikke bare i denne verden, men også i den kommende. 22: Alt la han under hans føtter, og gav ham som hode over alle ting til menigheten, 23: som er hans legeme, fylt av ham som fyller alt i alle.»

Bibelen antyder ikke minst at å være oppe i det himmelske, er et liv som er likt det Guds engler har! Og som nettopp sitert fra Paulus, det er Guds vilje at vi må kunne FORSTÅ hvilket håp vi er kalt til. Altså, hva håpet innebærer og hva som skal finne sted der framme og der oppe! Det er riktig at bare nåden frelser oss. Men i nåden ønsker Herren at vi tar til oss rett kunnskap, og himmelen er en av disse ting vi bør ha med i vårt kunnskapsarkiv.

Mark. 12, 25 – der Jesus kommer med en generell og ikke minst tidløs avklaring på det som gjelder for oss troende i forhold til himmelen der oppe hos Gud:

«For når de står opp fra de døde, verken tar de til ekte eller blir gitt til ekte, men de er som englene i himmelen.»

Men selv om Jesus her avklarer (i disputten mellom

fariseerne som trodde på oppstandelsen, og saddukeerne som ikke trodde på dette) – at i det himmelske er man ikke lenger i noen jordisk status hva gjelder våre liv eller våre legemer, – så begynner han ikke å utmale hva vi skal gjøre der, hvordan livet – eller hverdagen – ser ut i himmelen, hvordan omgivelser og natur osv. er anlagt. Og heller ikke resten av Bibelen gir oss noen inngående beskrivelser. Det er overlatt til vår fantasi mer eller mindre. Men vi kan bedre litt på dette ved å søke i Bibelen for der å finne visse nøkkelpunkter.

Bare dette uttrykket fra Jesus (og som gjelder alle tidsaldre og husholdninger) plasserer oss i en overnaturlig og overjordisk himmelsk sammenheng og status, både fysisk og åndelig: Vi blir lik englene. Vi får legemer av himmelsk karakter, uslitelige, evige, all-dimensjonale, og utrustet med en utrolig kraft – idet vi vel og merke hele tiden er underlagt Kristi styre og autoritet.

Bibelen viser at Kristus er over englene, det er han som gir dem ordre og ikke omvendt (Heb. 1, 4).

Engler er ikke bare henvist til himmelen, men Bibelen viser at engler kan vise seg og virke her på jord, såfremt det behager Herren. Det vil ta for mye plass å skulle nevne alle de tilfeller der engler trer inn og hjelper mennesker som tror på Herren.

Paulus lærer at engler er satt til tjeneste for å hjelpe til rette de som tror på Kristus. Det vil si, han lærte dette i forbindelse med den perioden han tjente med å tilby Israel Den nye Pakt i Jesu blod. Og vi ser jo og fra Apostelgjerningene hvordan det artet seg med engler fra himmelen i tjeneste for de troende i den perioden: Peter ble befrikket fra fengsel, lenker falt av ham og fengselsdører åpnet seg og han ble ført fram til Marias hus der de holdt bønn. Peters plutselige oppmøte utenfor deres dør midt i bønnesamlingen, forfjamset henne (tjenestepiken Rode) så mye

at hun glemte å åpne og be ham inn, men løp inn og fortalte at Peter stod utenfor! Apg. 12, 5-11.

Engler opererer i en dimensjon som vi mennesker bare til tider har fått et lite glimt av.

På uforklarlig vis, og helt uvitenskapelig i metodikk – så faller de tunge jernlenkene av Peters hender, fengselsdøren åpner seg uten at nøkler er i bruk...og...enda bedre: Ingen av de tungt bevåpnede romerske vaktene merket hva som foregikk! Englene synes å ikke ha noen begrensninger på hva som er mulig idet de er sendt i tjeneste for Gud og hans troende forsamling.

Og her, kjære med troende, kan jeg bare si at dette er det som må utgjøre et foreløpig hovedpunkt for oss og den framtidige himmel-tilværelse: Vi vil være i tjeneste – både i himmelen og tidvis på jorden, og i kompaniskap med Herrens øvrige engler i de himmelske gjøremål, og i en slik overnaturlig kraft at det nesten ikke er noen mulighet til å finne noen rasjonell forklaring for oss i tiden nå. Vi må bare tro Bibelen på dens ord.

Det finnes en mengde bøker utgitt om både himmel, helvete og evighet, der forskjellige forfattere påstår å ha vært der og med selvsyn opplevd hvordan dette arter seg. Vel, disse forfatterne lyver. Om det er i god tro eller ikke, vet jeg intet om. Men ingen mennesker er av Gud gitt å kunne reise Tur-Retur himmel eller helvete (helvete finnes ikke!) for deretter å gi detaljerte beskrivelser av stedene. Det er nok okkulter krefter som trekker mennesker disponert for slikt, inn i visjoner og transer som er helt ubibelske.

Gud har faktisk bevisst holdt unna, i sitt ord Bibelen, enhver tanke om hvordan det er i himmelen rent samfunnsmessig, geografisk, topografisk, biologisk etc. – rett og slett fordi at dersom vi fikk stort innsyn om disse evige forhold, så ville vi oppleve at å være her nede på

jorden i våre strevsomme liv, ville være utholdelig og smertsoomt. Vi ville utvilsomt synes at livet her nede var et åk og en sølegrøft sammenliknet med himmelens overordentlige herligheter og livsforhold! Gud vil spare oss for slike grusomme påkjenninger, og derfor ba han også Paulus om å holde munn etter at apostelen fikk se det himmelske. Selv sier Paulus, at han ikke visste hvorvidt han var i eller utenfor sitt legeme i det himmelske. Han bare visste at han hadde talt med og sett Kristus i herlighet.

Så altså, vår framtid er blant annet at vi gjøres lik englene...vi får himmelske legemer...noe som i hht. Bibelen innebærer at man vil være i stand til å ferdes både i himmelen og på jorden i den tjeneste som vi skal ha i evigheten.

Jeg er personlig overbevist om at vi ikke mister våre egne personligheter...altså vårt eget 'Jeg' – vi vil vite hvor vi kom fra, jorden og livet her nede, alle vennene og alle opplevelser vi hadde her på jord, alt vi bærer med oss i vår hukommelse...men vi får et himmelsk legeme som er innrettet slik at det takler flere dimensjoner enn bare det regulære jordiske. Og vi blir uten svakheter, sykdom, smerter, tap og savn og alt som forbindes med jordisk strev og møye.

Jesus etter oppstandelsen kunne plutselig bare stå i rommet hos disiplene, ingen dør åpnet seg, men han nærmest 'gikk igjennom veggen' ubemerket, hilste dem og sa '*Fred være med dere*'.

Og allikevel forklarte han dem at han ikke var ånd, men han spiste sammen med dem, han lot tvileren Tomas stikke sin finger inn i sårmerkene i kroppen slik at de skulle skjønne at han var en fysisk person. Akkurat slik vi ser med englene i Bibelen. De kunne spise, de kunne komme og bo hos en troende familie (tenk på Lot i Sodoma, og englene som overnattet hos ham.)

Ja faktisk, engler kan også åpenbare seg i menneskers drømmer...og advare eller trøste dem. Tenkt på Josef og uroen han opplevde i forholdet med Maria og at hun var gravid uten at Josef var inne i bildet på naturlig vis. Og da disse vismennene fra Østen ble forsøkt brukt av den onde Herodes for å lede ham til Jesus-barnet...for å drepe ham...så varslet engler dem om å flykte og komme seg ut av landet uten at Herodes merket det.

Jesus sa, om sin framtidige rolle på jorden der han skal sitte i Jerusalem og tempelet der og styre Israel (og verden gjennom det) – at menneskene skal se Guds engler stige opp og stige ned over Menneskesønnen. Joh. 1, 52.

Vil frelste kristne som oss, etter å ha blitt tatt inn i det himmelske og blitt gjort lik englene, bli å finne blant disse englene som viser seg over Jesu tron sted i Jerusalem – for hele verden å se?

Jeg tror nok at det vil være en del av tjenesten som frelst i det himmelske. Bibelen gir dekning for at man i et slikt engle-liv vil kunne opptre både i himmelen og på jorden. Dette bestemmes selvsagt av Gud og Kristus, som vi tjener. Vi tjener jo allerede nå Kristus, og slik blir det til evig tid.

Engler i Bibelen har ingen ensporet tilværelse eller tjeneste. Engler kunne brukes til å befordre straff fra Gud over ugudelighet og grovsynd (synd begått med rått overlegg, som f.eks. de homoseksuelle voldtektsutøverne i Sodoma – Bibelens store skrekk eksempel) – eller de kunne befordre velsignelser og hjelp, slik som i tilfellet med Peter og fengselet, noe også Paulus og Silas opplevde i Filippi, der dører i fengselet spratt opp og lenker falt av mens de sang lovsanger til Gud (Apg. 16, 23-27).

Jeg oppfordrer bibelleseren til selv å ta opp dette og finne ut av det...Paulus skrev jo at vi skal ha våre sinn innrettet

og vår oppmerksomhet opptatt med det som er der oppe, himmelen, og IKKE det som er her nede. Han mente ikke at vi skulle bli livsfjerne og fornekte nuets kvaler og stress. Men midt i hverdagsproblematikken og de mange diverse utfordringer vi møter som mennesker i tiden, kan vi la oss prege av å være troende kristne med et himmelsk mål.

Himmelen vil ikke være et pensjonistliv eller noe feriested som sådan.

Allikevel er det en guddommelig fullkommenhet ved det, som ikke lar seg forklare med menneskelige bilder eller ord.

Vi blir ikke, i overgangen til det himmelske liv der oppe, fratatt noe. Nei vi blir gitt noe, og får tillagt en overnaturlig herlighet med Kristus som overgår all forstand og alle menneskelige mål.

Jeg vet ikke om det er hundre prosent riktig, men en bibellærer sa det slik: Satan dro med seg i fallet en tredjedel av Guds engler (dette er et stort antall, umulig å fastslå) og verken Satan eller de falne engler som fulgte ham kan gjenopprettes og bli Guds venner igjen. De er ute for alltid.

Derfor er menigheten, vi troende kristne som tror på Jesus Kristus – gitt å få fylle opp det vakuum som ble igjen etter at disse falne engler ble ekskludert. En artig tanke, og slettes ikke usannsynlig.

La oss se med begeistring og entusiasme fram og opp til Kristus der oppe i det himmelske, og til den dag da vi skal åpenbares med Kristus i det himmelske! (Kol. 3, 1-4).